

Raziskujmo v korona času – drugi del leta 2020

V naši raziskovalni skupini smo se tudi v drugem valu korona epohe odločili, da se srečujemo in delujemo na daljavo. Izhajali smo iz predpostavke, da se lahko lotimo raziskovati različnih stvari, saj imajo različna obdobja v zgodovini svoje posebnosti, tudi to.

V krožku smo se dotaknili kronologije epidemij. Ugotovili smo, da se skozi zgodovino nenehno pojavljajo. Na nastalo drugačno resničnost se ljudje različno odzivamo. Hkrati pa ugotavljamo, da so nekateri ukrepi podobni, kot npr.: izolacija, zaščita, razkuževanje, poseganje oblasti v vsakdanje življenje ljudi, potreba po solidarnosti, odgovornosti... Ljudje že od nekdaj iščejo različne razlage vzrokov za pojavnost – od nadnaravnih sil, prekletstva, pomanjkanja higiene, teorij zarot do iskanja resnic v okviru znanosti.

V središču vsega pa je človek, posameznik, družba in zmeda, ki se vsak dan na novo vzpostavlja. Človek, ki mu je vzeta pravica po gibanju, nakupovanju, druženju, prehajanju občinskih, državnih mej... Veliko tega, kar nam je bilo včasih samoumevno.

Zanimale so nas osebne pripovedi, opisi doživljanja tega obdobja, saj je nekaj posebnega. Tako še nismo živeli in srčno upamo, da v prihodnje tudi več ne bomo.

Aneja Arh, učenka 9. razreda je svojo izkušnjo strnila v sledeča razmišljanja:

»Moje trenutno življenje? Vstanem in zajtrkujem. Se pripravim na zoom uro. Delam za šolo. Snov, naloge... Vsak dan mi celo uspe telovaditi ali iti na sprehod. Popoldan še teorija pri glasbi in pouk violine. Treningov žal nimam. In potem spet vsak dan tako.

Mi je všeč? V prvem valu epidemije mi je mogoče bil takšen način učenja všeč. Ampak sprašujem se, koliko sem že takrat zaostala s snovjo in znanjem. In zdaj se to nadaljuje. Saj ne rečem, da kakšen dan ne paše malo dlje spati, če ni že zjutraj ure.

Ampak, če to primerjam s pomanjkanjem snovi, ki bi jo pridobila v šoli, z razlago in s stikom z učiteljem, vem, da se mi godi velika krivica. In ne samo meni, tudi mojim prijateljem, sošolcem, vrstnikom, vsem nam, ki obiskujemo šolo. Vsi mi bomo

generacije učencev, dijakov, študentov, ki bomo nekaj zamudili in izpustili. Še najbolj se bo to poznalo pri našem znanju in odnosih.

Poslušam različne informacije o zdravstvenem stanju v naši državi, o zapiranju, protestih in takšne prihodnosti si prav gotovo ne želim. Rada bi nadaljevala in zaključila šolanje, šla na zaključni izlet in imela valetu. Rada bi šla na informativni dan za vpis v srednjo šolo. Upam, da se bo do takrat stanje spremenilo in nam bo to omogočeno. Pa seveda naš zaključni piknik, ki je postal že tradicija.«

Aneja Arh, zapisano dne: 15. november 2020.

Elena Terpinc, učenka 7. razreda je osvetlila to obdobje skozi svoja razmišljanja takole:

»PONAVIDI SE ZBUDIM, POJEM ZAJTRK, SE OBLEČEM IN GREM V ŠOLO. Sedaj pa so drugačni časi. Lani se je razvil novi virus po imenu covid-19 oziroma korona virus. Mislili smo si, da se ne bo hitro razširil in da bo to nekaj takšnega kot navadna gripa. Kmalu pa smo pristali v karanteni in bili zelo prestrašeni. Nekateri pa se tega niso zavedali in so kršili zdravstvene ukrepe. Potem pa so se na našo srečo ukrepi proti poletju zmanjšali, obolelih pa je bilo čedalje manj, zato smo z družino poletne počitnice lahko preživeli na morju v tujini.

Potem pa se je šola zopet bližala in vsi smo bili v skrbeh, če šola sploh bo normalno potekala. Šola se je normalno začela, obvezno pa smo nosili maske. Naši učitelji so bili glede tega zelo razumevajoči. Kmalu pa se je stanje tako poslabšalo, da smo po približno skoraj dveh mesecih imeli šolo na daljavo in smo se lahko videli samo še preko zooma. Zraven tega, da je bila šola na daljavo, pa se nam je vmes sesula tudi spletna učilnica in nekaj dni nismo mogli ravno dobro slediti pouku. Kmalu pa smo se navadili in sedaj smo že kar dosti časa na daljavo s poukom. Znanja pa se na žalost pridobijo težje kot v šoli.

Ima pa ta karantene vseeno nekaj prednosti, saj se narava veliko manj onesnažuje, kar mi je zelo všeč. Je pa res, da imamo tudi nove onesnaževalce kot so odvržene maske, zato je bolje, da si masko naredite sami.

Upam da se bomo kmalu vrnili nazaj k našim vsakdanjim življenjem in običajem. Želim spet srečati svoje prijatelje in tudi učitelje. Zelo sem vesela, da nas učitelji na naši šoli

*pri vsem tem spodbujajo in nam pošiljajo naloge, ki so v teh trenutkih primerne za nas.
Brez njih je včasih težko razumeti vso snov, ki jo moramo znati.«*

Elena Terpinc, zapisano dne: 6. december 2020.